

Seznam příloh

Příloha 1: Upravená partitura písně <i>Písnička česká</i>	2
Příloha 2: Osvobozené divadlo, karty s texty písní	6
Příloha 3: Upravená partitura písně <i>David a Goliáš</i>	9
Příloha 4: Texty písní do kvízu k pantomimě	12
Příloha 5: Rytmický vícehlas	15
Příloha 6: Upravená partitura písně <i>Má láska je jazz</i>	16
Příloha 7: Pracovní list k poslechu	18

Písnička česká

Karel Hašler

C G7 Am

Klavír

Ty na-še pís-ni-čky jsou ja-ko per-lič-ky na šňúr-ce

Zvonkohra

Zvonkohra

Xylofon

Boomwhackers

6 D7 G G7 C C F G7

Klv.

na - vle - če - né. Ko-lik je krá-sy v nich a je to vel-ký hřích,

Zvonk.

Zvonk.

Xyl.

Bmwh.

13 Am D7 G G7 C G7 C C7

Klv. že jsou tak o-puš-tě - né. Ta na - še pís - nič - ka čes - ká,

Zvonk.

Zvonk.

Xyl.

Bmwh.

21 F C C7 F C

Klv. ta je tak hez - ká, tak hez - ká, tak ja - ko na lou - ce ky - tič -

Zvonk.

Zvonk.

Xyl.

Bmwh.

28

G7 D7 G7 C G7

Klv. ka, vy-rost-la ta na-še pís-nič-ka. Až se ta pís-nič-ka

Zvonk.

Zvonk.

Xyl.

Bmwh.

35

C C7 F C C7 F

Klv. ztra-tí, pak už nic ne-bu-dem mít, jest-li nám

Zvonk.

Zvonk.

Xyl.

Bmwh.

42

C D7 G G7 C

Klv.
za - hy - ne, vše - chno sní po - mi - ne, po - tom už ne - bu - dem žít.

Zvonk.

Zvonk.

Xyl.

Bmwh.

Příloha 2

<p>Pochod plebejců Více nežli sláva, více než polní tráva je občanská svoboda. Nikdy se nezdaří zavřít ji v žaláři, svoboda se nepoddá. Na nás neplatí ni pouta okovy řetězy. Pouta rezať a svoboda v řetězech nevězí. Ta spoutat se nedá vždycky bourat se dá hlavou Pouta zrezať, staré železo na nás neplatí.</p>	<p>Píseň silně vyzdvihuje svobodu a odpor vůči útlaku. V textu je patrná hluboká vášeň pro občanskou svobodu, která je považována za cennější než materiální bohatství či jiné formy mocenského nátlaku.</p>	<p>Píseň reflektuje události nepřiměřených policejních zásahů na dělnických demonstracích v roce 1931. Autoři textu se v písni pokusili poukázat na problematiku porušování lidských práv a vyjádřit silnou touhu občanů po skutečné svobodě.</p>
<p>Strejček hlad Bez bytu a bez šatů jdou za mnou jen stopy zavátý. Po všechny ty roky, pane, dupou za mnou kroky, pane, dupou a šlapou mi přitom na paty. Když se vohlídnu, zase vidím jen za sebou jen stopy zavátý. Kdo to tu dupe, kdo to tu chodí, kdo mě tu nenechá spát. Ať de svou cestu, ať mě nebudí, za mnou chodí strejček Hlad.</p>	<p>Píseň popisuje tíživou situaci člověka postiženého následky hospodářské krize. Hlavní postava je bez domova a bez základních životních potřeb. V textu se vyskytuje bolest a beznaděj, které prožívá člověk sužovaný nedostatkem a bídou, a to i přes snahu uniknout této situaci.</p>	<p>Historická situace se váže na období velké hospodářské krize, která propukla na konci dvacátých let 20. století zejména v důsledku pádu burzy v New Yorku v roce 1929. Tato krize měla devastující dopady na ekonomiku po celém světě, včetně Evropy, a způsobila masivní nezaměstnanost, chudobu a bídu.</p>

<p>Kat a blázen Z čista jasna, kde se vzal, pan Nikdo tu se vzal, křičel, jak si předseval: „Já chci vládu!“ Nemluvil a jenom řval, co nedal to sliboval, ale na svá bedra vzal funkcí hromadu. Prohlásil se za krále, za blázna, za kata, takže vznikla situace značně napjatá. A tak z kata a blázna, vznikla hodnost svérázná, vylíhnu se nový tvor, blázen diktátor.</p>	<p>Píseň popisuje situaci, kdy se někdo neočekávaně dostane k moci a začne ji zneužívat. Postava nabírá autoritu a mnoho funkcí, ale vlastně není schopna řídit s rozumem nebo zodpovědností. Nakonec se z tohoto chaotického stavu vyklube nový diktátorský režim.</p>	<p>Období odkazuje na vzestup Adolfa Hitlera k moci a nástupu nacistického režimu v Německu ve 30. letech 20. století. Hitler využil situaci hospodářské a politické nestability. Prostřednictvím populistických projevů a slibů o obnově Německa získal oblibu a nakonec se stal kancléřem.</p>
<p>Vy nevíte, co je středověk Ztrouchnivělým lesem táhnou páry nad močálem tančí čáry, máry Prej když k ránu mrholí, toulají se mrtvoly, žába kváká, vlkodlaka láká. U každý vesnice – šibenice, u každýho města – ghetto, namísto justice – inkvizice, tak asi vypadá středověk. Šíří se infekce – velmi lehce, mor je konkurence lepry, felčar nezná pojem desinfekce. Nedivte se, vždyť je středověk.</p>	<p>Píseň zobrazuje temné stránky středověku, ale zároveň slouží jako paralela k událostem před druhou světovou válkou a nástupu nacismu. Text upozorňuje na nebezpečí, která vyplývají z extremismu a autoritářství, a nabádá k reflexi nad soudobými společenskými problémy, které mohou mít kořeny v minulosti.</p>	<p>Píseň odkazuje na nedostatek spravedlnosti, pronásledování menšin a rozšíření strachu a násilí. Metaforicky popisuje atmosféru hrůzy a nejistoty, která byla přítomná jak v minulosti, tak v době, kdy se nacismus rozšiřoval a vyostřovala se politická situace v Evropě.</p>

<p style="text-align: center;">Evropa volá</p> <p>V zimě, na podzim, v létě, na jaře, Evropa zavolá si lékaře, když si už s neduhem rady neví svolá si lékaře do Ženevy. Vona si totiž vzala do hlavy, že jí napraví zdraví, voni ji zatím popraví, voni jen za stolem kejvaj hlavou a léčí ji metodou loudavou. A Evropa volá, já budu mrtvola.</p>	<p>V textu písni je popsána situace, kdy Evropa čelí mnoha mezinárodním problémům, které jsou tak vážné, že by měly být podniknuty různé kroky ke znovunastolení pořádku v Evropě. Nicméně místo očekávaného řešení problémů se zdá, že politici jen tápou a bezvýsledně se snaží najít řešení, zatímco celá Evropa stále více upadá do beznaděje a zoufalství.</p>	<p>Píseň lze chápat jako alegorii na politickou situaci v meziválečné Evropě, konkrétně toto období bylo charakterizováno politickou nestabilitou, hospodářskou krizí a narůstajícími mezinárodními konflikty, které hlavní organizace, mající na starost udržovat mír, nezvládla. Touto organizací byla od roku 1919 Společnost národů.</p>
---	---	--

David a Goliáš

C Am F G7 C Am F G7

Zpěv
Li-di na li-di jsou ja-ko sa-ně, člo-věk na člo-vě-ka ja-ko kat.

Dřevěné bloky

Claves

Tamburína

5 C A Dm G7 C H7 Em A H7

Hl.
Po-dí-vej-te se na ně, mu-sí-te na-ří - kat. O-br do pi-di-mu-ží-ka my-dlí,

Dř. bl.

Clv.

Tamb.

11 Em A H7 G Em Am D7 G

Hl.
do-mní-va - je se, že vy-hra - je. Klid-ně sed'-me na ži-dli, čtě-me bi-bli,

Dř. bl.

Clv.

Tamb.

16 G7 C Dm G7

Hl.
tam to všech - no je. Sa - mu - e - lo - va kni - ha nám po-ví - dá, —

Dř. bl.

Clv.

Tamb.

19 C Dm G7 C Am

Hl. jak na Ži - da při - šla ve - li - ká bí - da, — jak ti bí - dní Fi - li - ští - ni

Dř. bl.

Clv.

Tamb.

22 F Fm C As7 G7 C

Hl. vá-lku věst ne-by - li lí - ní. Až pot-ka-li Da-vi-da... Da-vid šel do vál-ky vol-ky,

Dř. bl.

Clv.

Tamb.

26 Dm G7 C Dm G7

Hl. ne-vol - ky, — z vel - ké dál - ky ne - sl brat-rům ho-mol - ky. —

Dř. bl.

Clv.

Tamb.

29 C Am F Fm C

Hl. V po-cho-du se cvi - čil v ho-du, dal si pro strý-čka Pří - ho-du tři šu - try do

Dř. bl.

Clv.

Tamb.

32 G7 C As C D7

Hl. to-bol - ky. Hej, hej, — kam se va-lej, vždyť jsou ma-lej! Tak-hle

Dř. bl.

Clv.

Tamb.

39 G7 E7 Dm7 G7 C

Hl. Go-li - áš ho pro-vo-ku-je, Da-vid sluš-ně sa - lu - tu - je. Když mu a - le o - br pliv-nul

Dř. bl.

Clv.

Tamb.

42 Dm G7 C Dm G7 C Am

Hl. do o-čí, — Da-vid se o - to - čí, pra-kem za-to-čí. — Když za - čí - náš, no tak tu máš

Dř. bl.

Clv.

Tamb.

46 F Fm C D7 G7 C

Hl. byl jsi vel-kej já měl ku-ráž. A ja - kej byl Go - li - áš!

Dř. bl.

Clv.

Tamb.

Příloha 4

A) Bůh sud'	B) Ezop a brabenec	C) Nebe na zemi
<p>Proč já, chudák malej, nejsem o kousek větší, sotva jsem zahnal rudé, už mám hnědé nebezpečí. Zeus, historie znalec, prorokoval, sklopiv palec: Vinu dávám císaři a králi, tahat za něj kaštany, to pálí, u dvou ohňů pečeš se jak herink, dělník má hlad, sežere tě Goering.</p>	<p>Jednou z lesa domů se nesa moudrý Ezop; potkal brabce, který brabence málem sezob. Brabenec se chechtá, Ezop se ho hned ptá, čemu že se na trávě v lese právě řehtá? Já, povídá brabenec, se taky rád hlasitě chechtám, chechtám, když pupenec kyselinou leptám.</p>	<p>Na Nirvanu, na Olymp, na nebe nevěřím, když někdo svět pomlouvá, vždycky láteřím. Nestojím o nekonečno s hvězdami všemi, stačí mi pár krásných let někde na zemi. Když já vám povídám, že je nebe na zemi, pravdu mám, věřte mi, za život život dám, i když nerad umírám, nejsem sám, věřte mi.</p>

A) Tmavomodrý svět	B) Holduj tanci, pohybu	C) Kleopatra
<p>Netoliko, že je tma, ale nevidím. Vím, že je tu všude tma, já ji nevidím. Vidím jenom to, že nevidím nic, když připustím, že vidím, měl bych vidět víc. Svou hlavu trup, dvě ruce, nohy nevidím. Tak, kam se poděl můj doposud dokonalý zrak? Na všem leží neproniknutelně modrý mrak, tmavomodrý mrak.</p>	<p>Zhluboka dýchat, zhluboka dýchat, vypnout prsa, břicho zastrčit! Zhluboka dýchat, zhluboka dýchat, raz, dva, tři! Vykročit rázně, vykročit rázně, levou, pravou, paži připažit! Vykročit rázně, vykročit rázně, raz, dva, tři! Ráno tělo do pohybu dáme, aby se nám rozproudila krev, když jsme v tom tak si hned zaspíváme. Zpěv je přece ušlechtilý zjev.</p>	<p>Už nikdy se nevypátrá, kdo to byla Kleopatra. Je dějepis totiž slepý, víc řekly by nám klepy. Prý řečená Kleopatra, utopiti dala bratra, na muže hleděla s patra, královna Kleopatra. Vy byste rádi však znali, jak to bylo s Caesarem a vedle Caesara zdali jich měla harém.</p>

<p>A) Rub a líc</p> <p>Jak pak nemám být zavilý, když je krize, poměry mě připravily o peníze. V polévce jsem našel plno vlasů, to přec nebyvalo za mých časů. Dvakrát běda, tříkrát běda, pětkrát běda, nosíval jsem kdysi kožich z medvěda.</p>	<p>B) Minulost přes palubu</p> <p>Každou cestu křížuje jiná cesta, ale k cíli vede jen jedna ze sta. Jenom ten, jemuž schází odvaha, na rozcestí dlouho váhá. Každá láska umírá jinou láskou, každá krása rezaví novou vráskou.</p>	<p>C) Klobouk ve křoví</p> <p>Vítr vane pouští, po písku žene klobouk, zahnal ho do houští, starý a černý klobouk. Kdepak je ta hlava, která klobouk nosila? Byla černá či plavá? Komu asi patřila? Kdo to v poušti zmizel? Odkud šel a kam? Jakou to měl svízel, že byl v poušti sám?</p>
--	--	---

<p>A) Nikdy nic nikdo nemá</p> <p>Celé lidské pokolení mělo by víc pokoje, kdyby bylo to, co není a nebylo to, co je. Nikdy nic nikdo nemá míti za definitivní, neb nikdy nikdo neví, co se může státi. Řekne se, třebaže se to a to stane tak a tak, ono to pak dopadne docela naopak.</p>	<p>B) Civilizace</p> <p>Když ještě civilizace nebyla, vládla celým širým světem idyla. Lidi byli jen nahaté opice, brontosaurus válcoval jim silnice. V poledne mu dali metrák přesličky a pak v jeho stínu hráli kuličky. Brontosaurus žral, lidoop si hrál. Když dostal hlad, tak si vzal a potom klidně spal.</p>	<p>C) Stonožka</p> <p>Já vám nemám tyhle lidi rád, co se nechťej a neuměj smát. Řekněte mi, má to smysl, pořád si kabonit mysl, vždyť si člověk může brát příklad ze zvířat. Dejme tomu stonožka, co má práce s obouváním, jen se oběda dočká, začne se zouváním.</p>
--	---	--

<p>A) Na shledanou v lepších časech</p> <p>My dva nic nemáme, nic neznamáme, za století do století jdeme. Ti, co něco mají, ti nás dva neznají, tak hledáme zaslíbenou zem. Dokud bude země kulatá, na chudáky bude bohatá. Jdeme dál, pořád dál, dál a dál.</p>	<p>B) Hej, pane králi</p> <p>Bereme na potaz učené bakaláře. Et item doktory, et item rektory. Proč jenom chudák trhan patří do žalaře? Vždyť mezi boháči jsou také potvory! Kdyby nás chudáky lépe znal pan král, snad by nám odpověď dal.</p>	<p>C) Hej rup!</p> <p>Nemít chleba, nemít práci, živořit jak darebáci, to přec nikam nevede. Sám si nikdo neví rady, dejme hlavy dohromady, snad se nám to povede. Dvě holé ruce nám krize bídou zaváže, ale dvacet tisíc rukou hravě dokáže: že když nás krize vypekla, že si pomůžeme z pekla, každý jak to dokáže.</p>
---	--	--

A) Peníze nebo život	B) Šaty dělaj člověka	C) Svět na ruby
<p>Tak jako opice na holé a chlupaté, i lidé dělí se na chudé a bohaté. Jde o to jen vybrat si, co kdo chce býti, z života mít legraci či peníze míti. Váhat může pán, který stojí před pistolí, tážete-li se ho: „Peníze nebo život?“</p>	<p>Je to tak, třeba je to k nevíře, že z biskupa putna dělá uhlíře. Je to tak, třeba je to k nevíře, že mnicha dělá kutna, krunýř rytíře. Je to pravda odvěká, šaty dělaj člověka, kdo je nemá, ať od lidí pranic nečeká.</p>	<p>Celou noc a celý den, jako bych měl těžký sen. Jako bych snil, jako bych nežil, jako bych sem nepatřil. Když to není ve snáři, ať mi poví hvězdáři, zdali jen sním, nebo zdali bdím, když naruby svět vidím.</p>

Příloha 5

Musical score for three voices in 4/4 time, consisting of two measures. The lyrics are: "Rá - da zpí - vám hot. Má lás - ka je jazz. Dív - ka kryt-mu zro - ze - ná." The score is written on three staves. The first staff has a treble clef and a 4/4 time signature. The second staff has a treble clef and a 4/4 time signature. The third staff has a bass clef and a 4/4 time signature. The melody is simple and repetitive, with lyrics written below each staff. The first measure is followed by a double bar line, and the second measure is followed by a double bar line.

Rá - da zpí - vám hot. Rá - da zpí - vám hot.

Má lás - ka je jazz. Má lás - ka je jazz.

Dív - ka kryt-mu zro - ze - ná. Dív - ka kryt-mu zro - ze - ná.

Má láska je jazz

Text: Karel Kozel

Hudba: Karel Běhounek

C C C C7 C7

Kdo by snad chtěl se ptát, co to lás - ka je, to - mu po -

LUSK TLESK PLESK TLESK LUSK TLESK PLESK TLESK C

5 F F C

vím, _____ že sám ne - vím, _____

TLESK PLESKPLESK PLESKPLESK DUP TLESK PLESKPLESK PLESKPLESK

8 C G G F C

_____ a že to, mož - ná, br - zy ob - je - vím.

DUP LUSK TLESK PLESK TLESK TLESK PLESKPLESK PLESKPLESK

12 F F C

Jazz je dnes _____ ži - vot můj, - tou - ha má i sen.

DUP TLESKTLESK LUSK TLESKTLESK LUSK TLESKTLESK LUSK

16 F F F

Chci jej sly - šet, stůj co stůj, -

TLESK PLESKPLESKPLESKPLESK TLESKTLESK LUSK TLESKTLESK LUSK

19 G G C

tře - ba ce - lý den. Tím se vám

TLESK TLESK LUSK TLESK PLESK PLESK PLESK PLESK LUSK TLESK

22 C C C7 C7 F

při - zná - vám, co má lás - ka je, _____ dnes už to vím, _____

PLESK TLESK LUSK TLESK PLESK TLESK TLESK PLESK PLESK PLESK PLESK

26 F C C G

_____ a vám svě - řím, _____ že se stou lás - kou

DUP TLESK PLESK PLESK PLESK PLESK DUP LUSK TLESK

30 G F C

sot - va roz - lou - čím.

PLESK TLESK TLESK PLESK PLESK PLESK PLESK DUP

Vyber 5 emocí, které v tobě píseň vzbuzuje.

smutek | radost | vztek | naděje | touha | zklamání | strach | odhodlání
lásky | osamělost | nadšení | hrdost | zoufalství | víra | úzkost
nenávisť | beznaděj | lítost | očekávání | úleva | opatrnost | klid

O čem se v písni zpívá?

Symbols:

Ve které tvorbě je podle tebe událost vyjádřena nejlépe? Proč?

Napište, o čem by měla být současná píseň, která reflektuje události u nás nebo ve světě.

Název:

Žánr:

Melodie, tempo:

Popište událost a napište, jak byste ji interpretovali v textu písně:

Jaké emoce by měla píseň v posluchačích vyvolat?

Kdo by měl vaši píseň interpretovat?

Jaký nápad na píseň spolužáků se ti líbil nejvíce? Vyber si alespoň jeden a zdůvodni proč:

Popiš, jak se ti pracovalo:

Oznámkuj vaši spolupráci ve skupině:
